

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-311-0028

Dato: 13. maj 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 199 - Forslag til Lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dag-plejefradrag og rejsefradrag m.v.).

Hermed sendes kommentar til henvendelse af 29. april 2009 fra TEKNIQ Installatørernes Organisation (L 199- bilag 5).

.

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

TEKNIQ finder det positivt, at der er taget højde for de mange høringsvar og kommentarer til lovforslaget, men finder, at det stadig bærer præg af manglende forståelse for de konkrete problemer, der vil opstå i erhvervslivet. TEKNIQ bemærker også, at multimediebeskatningen er en skat på uundværlige arbejdsredskaber for langt de fleste ansatte i installationsbranchen.

TEKNIQ påpeger, at der er to primære problemer for virksomhederne generelt og installationsbranchen specifikt – nemlig krav om vagtordning og krav om kontrol. Herudover finder TEKNIQ, at det bør afklares mere præcist, hvornår en bærbar computer betragtes som taget med hjem.

TEKNIQ foreslår således, at begrebet ”tilkaldevagt” udgår af bemærkninger til lovgivningen vedrørende mobiltelefoner til erhvervsmæssig brug og at der indføres en mere pragmatisk og praktisk mulig arbejdsgivermæssig kontrol af, at erhvervsmæssige telefoner kun anvendes erhvervsmæssigt. Endelig foreslår TEKNIQ, at det specificeres, at det først er i det øjeblik en computer bringes inden for hjemmets fire vægge, at den kan beskattes.

Hertil bemærkes, at regeringen og Dansk Folkeparti, som TEKNIQ bemærker, efter høringsen af lovforslaget har justeret multimediebeskatningen på to punkter: Det skattepligtige beløb er nedsat fra 5.000 kr. til 3.000 kr. og rådighedsbegrebet, der fastlægger, hvornår man er omfattet af multimediebeskatningen, er blevet præciseret. Med disse justeringer synes jeg, at vi er kommet frem til en meget rimelig ordning, som tager højde for kritikken af det oprindelige lovforslag.

Der er dog ikke – som man kan få indtryk af i medierne - tale om, at vi har undtaget visse erhvervsgrupper såsom hjemmehjælpere og lærere for multimediebeskatningen. I stedet er der i lovforslaget givet eksempler på, i hvilke tilfælde, en arbejdstager ikke anses for at have privat rådighed over multimedier og dermed ikke er omfattet af multimediebeskatningen.

Et af eksemplerne på, at formodningen for privat rådighed over en telefon vil kunne afkræftes, selvom den tages med hjem på bopælen, er de tilfælde, hvor brugen af telefonen er nødvendig for at kunne udføre arbejdet (tilkaldevagt), og der er indgået en tro og love erklæring mellem arbejdsgiver og arbejdstager om, at telefonen udelukkende må anvendes erhvervsmæssigt, og telefonen rent faktisk udelukkende anvendes erhvervsmæssigt. Det er en forudsætning, at arbejdsgiverne fører kontrol med, at telefonen kun anvendes erhvervsmæssigt. Denne mulighed for at afkræfte formodningen for privat rådighed over en telefon gælder ikke tilsvarende for en computer, der tages med hjem på bopælen eller internetadgang fra bopælen. Baggrunden er blandt andet, at for en telefon er det muligt at få specificerede lister over telefonopkald, der kan dokumentere, at telefonen udelukkende anvendes erhvervsmæssigt – dette er ikke muligt på samme måde for så vidt angår computer eller internetadgang.

Det i lovforslaget angivne ”tilkaldevagt” i parentes er her et eksempel på en situation, hvor en erhvervsmæssig telefon kan være nødvendig for at udføre arbejdet. Er der en arbejdsmæssig begrundelse for, at en arbejdstager får stillet en mobiltelefon til rådighed fordi arbejdsgiveren, kunder m.v., skal kunne komme i kontakt med arbejdstageren i og uden for almindelig arbejdstid, er betingelsen om nødvendighed opfyldt.

Jeg vil samtidig bemærke, at der allerede i dag er praksis for, at erhvervsmæssige mobiltelefoner ikke beskattes, hvis de udelukkende anvendes erhvervsmæssigt, og at arbejdsgiveren forudsættes at føre kontrol hermed. Jeg kan derfor ikke se, at lovforslaget på dette punkt medfører en stor administrativ byrde for arbejdsgiveren, i og med denne kontrolforpligtelse ikke er ny for arbejdsgiverne.

Med hensyn til bærbare computere vil jeg bemærke, at spørgsmålet om, hvornår en computer er stillet til rådighed for privat benyttelse beror på en konkret vurdering. Det er ikke muligt som TEKNIQ foreslår, at fastsætte håndfaste regler for rådighedsbegrebet. Jeg vil dog bemærke, at der i lovforslaget også er givet et andet eksempel på, at en arbejdstager kan afkræfte formodningen for, at vedkommende har privat rådighed over et multimedie, selvom det tages med hjem på bopælen. Næmlig den situation, hvor en person er på tjenesterejse og har et arbejdsbetinget behov for at få stillet et eller flere multimedier – eksempelvis en computer - til rådighed, som kun må anvendes erhvervsmæssigt og faktisk kun anvendes erhvervsmæssigt, og hvor vedkommende ikke uden unødigt besvær har mulighed for at aflevere multimediet på arbejdspladsen.